

И ми съ фърли во стреле море,
Тà ми извади риба моруна,
Тà ъ однесе више Гъркинѣ.
Личба личила више Гъркина:
„Кой ми је кадарѣ, кой ми је вреденѣ,
Да ми устрелятъ дзвезда Деница,
Дзвезда Деница низъ стробренѣ пърстенѣ.“
Собрале ми съ набрале ми съ,
Набрале ми съ триста юнаци,
Никому око не му го фати.
Що ми съ найде жълто Еврейче,
Да ми устрелятъ дзвезда Деница,
Дзвезда Деница низъ златенѣ пърстенѣ;
Тà ꙗ устреля дзвезда Деница
Дзвезда Деница низъ златенѣ пърстенѣ,
Више Гъркина по църни очи.

165.

Угреала дзвезда обденица,
Не ми била дзвезда обденица,
Тук' ми била чаша Войводо'а.
Слуга служить дете Магдалинче,
Какъ слугало, така ми заспало.
На место израсте дре'о кипаро'о,
Со коренѣ фатило земя Каравлашка,
Со ветка фатило широка на'ия,
Листѣ ми је листило 'се карагроше'и,
Путѣ ми је цутило дробного бисера,
Родѣ ми је родило жълта-на дукада.

166.

Бояна Войводка.

Отъ Панагюрище.

Бояно, млада Войводко!
Била Бояна Войводка,
Била е деветѣ години,
Покарала е десета,

Ниде човякѣ не видяле,
Камо ли пара да зематъ;
Продадоха си коне-те,
Изядоха си пари-те.